

der paa tredje Klasse er saa faa Kupeer for Ikke-Rygere, blive nødte til at løse anden Klasses Billet.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte forleden, at han ikke paatænkte at forelægge noget Forslag om en ny Fiskerilov, — i alt Fald ikke i denne Samling, tilføjede den ærede Minister. Det kunde synes at tyde paa, at en Revision af Fiskeriloven vil komme til at lade vente paa sig en „rum Tid“ — for at bruge et Udtryk, som har været brugt før. Hvis det skal forstaas paa den Maade, kan jeg ikke undlade at udtale min store Beklagelse derover, og jeg tror ogsaa, det vil blive i høj Grad beklaget af mangfoldige Fiskere. Der er i den gældende Fiskerilov mangfoldige Bestemmelser, som virke i høj Grad hemmende og generende for Fiskeriet, og som de tidlige Forhandlinger om denne Sag have vist, man godt kunde blive enig om at faa rettede, og jeg vilde derfor, som sagt, meget beklage, om Revisionen af Fiskeriloven skulde blive skudt ud i en uvis Fremtid. Den højtærede Minister udtalte ganske vist, at han, om der var Stemning derfor blandt de paagældende, ikke vilde have noget imod, at der blev nedsat en Kommission til at overveje disse Forhold. Jeg tror ikke, det vilde være tilstrækkeligt for Fiskerne, jeg tror, de vilde foretrække en Revision for en Kommission, og særlig forekommer det mig, at man burde se at faa Fiskeriloven revideret paa de Punkter, hvor der nogenlunde let kan blive Enighed derom. Kan man saa ikke faa fuld Enighed om alle Spørgsmaal, bliver man jo nødte til at udsætte Afgørelsen af det øvrige til en senere Tid, og maaske kan det saa være rigtigt at faa disse Spørgsmaal undersøgte i en Kommission. Den højtærede Minister udtalte, at han troede ikke, Tiden var moden til en Revision af Fiskeriloven, og han nævnte i denne Forbindelse Aalegaardsspørgsmaalet. Jeg skal derom sige, at det er troligt nok, at det fremdeles kan volde Vanskeligheder at blive enig om dette Spørgsmaal; men Forholdet er vist desværre det, at jo længer vi opsætte Ordningen af denne Sag, des vanskeligere — frygter jeg for — vil det blive at naa til Enighed om den. Dette Spørgsmaal faar nemlig stadig større og større Betydning for hvert Aar, der gaar, og skulle vi vente med en Revision af Fiskeriloven, indtil der paa Forhaand bliver Enighed om Aalegaardsspørgsmaalet, frygter jeg derfor for, at vi komme til at vente meget længe. Men, da vi altsaa ikke kunne vente noget Forslag til Revision af Fiskeri-

loven fra den ærede Minister, i alt Fald ikke i denne Samling, haaber jeg i hvert Fald, at den ærede Minister saa vil være villig til at gaa med til en stykkevis Revision af Fiskeriloven. Jeg tænker der særlig paa en Revision af Bestemmelserne for Limfjordsfiskeriet, saaledes at vi, om der ikke skulde kunne opnaas Enighed om andet, hvad jeg for øvrigt haaber, saa dog i hvert Fald i Aar maatte kunne blive enige om at gaa til at ophæve „de laasede Vande“, som gøre meget Afbræk for Fiskerne i deres Erhverv, og som alle, kan man godt sige, uden Undtagelse ere enige om ikke have nogen Betydning, og som man derfor burde gaa til at frigive snarest muligt.

Jeg er dermed færdig med mine saglige Bemærkninger. Og om den politiske Stilling kan jeg fatte mig endnu kortere, da jeg i denne Henseende kan henholde mig til de Udtalelser, der under denne Debat ere blevne fremsatte af det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) og under en tidligere Forhandling af det ærede Medlem for Verninge (Holm). For dog ikke at stikke alt for meget af fra, hvad der har været den almindelige Kammer-tone under denne Forhandling her i Tinget, saa skal jeg dog udtrykkelig sige, at det ogsaa glæder mig meget, at vi have faaet et nyt Ministerium. Om Ministeriets Sammensætning netop er saa ideal og genial, som man fra flere Sider atter og atter har fastslaaet, ja, det er en Sag for sig, derpaa skal jeg ikke komme ind, men jeg skal udtrykkelig betone, at det glæder mig meget, at vi have faaet et nyt Ministerium, og at dette Ministerium er blevet af en saadan Art, saa det med Føje kan betegnes som et Systemskifte, og min Glæde derover er saa meget større, fordi man delvis har rekrutteret Ministeriet fra Samfundslag, hvortil man tidligere ikke har henvendt sig i en saadan Anledning. Jeg skønner ikke rettere, end at der deri ligger et meget betydeligt og meget betydningsfuldt Fremskridt i Retning af at nedbryde forældede Skranker mellem de forskellige Samfundsklasser, et Skridt af meget stor Betydning i denne Henseende. Jeg har følt mig særlig optordret til at nævne denne Side af Sagen, fordi det forekommer mig, at den ikke har været tilstrækkelig paaagtet under den første Forhandling.

Endnu kun en kort Bemærkning. Adskillige ærede Medlemmer af Flertallet have fundet det hensigtsmæssigt og tidsvarende paa ny ved denne Lejlighed at køre op med deres grove Skyts, som jo